GK.

Conseil d'Etat — Raad van State
LEGISLATION — WETGEVING
- 1 -
2 AOUT 1951
Transmis à M. Coordinatie
Overgemaakt aan de H. bureau

L. 2103/2.

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 25e Mei 1951 door de Minister van Wederopbouw verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet "strekkende tot de verwezenlijking van sommige aanpassingen in zake aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 te verlenen herstel", heeft ter zitting van 14 Juli 1951 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Reconstruction, le 25 mai 1951, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi "tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918", a donné en sa séance du 14 juillet 1951 l'avis suivant :

Het voorontwerp van wet strekt er toe in de wetgeving betreffende het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 wijzigingen aan te brengen naar het voorbeeld van de bepalingen van de wet van 10 Augustus 1948, waarbij sommige aanpassingen in zake pensioenen voor de militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918 zijn verwezenlijkt.

Sinds bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921 de bepalingen van de wet van 25 Juli 1921 op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers zijn samengeordend met die van de wet van 10 Juni 1919, hebben talrijke wetten rechtstreeks of onrechtstreeks die wetgeving aangevuld of gewijzigd (1).

---

(1) Lijst met de wetgevende teksten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

Wet van 16 October 1919 tot verlenging van de termijn voorzien bij artikel 73 van de wet van 10 Mei 1919 op het herstel van schade aan goederen en bij artikel 8 van de wet van 10 Juni 1919 op de aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers te verlenen vergoeding.

Wet van 9 Augustus 1920 aangaande leningen aan de oorlogsinvaliden.

Wet van 25 Juli 1921 houdende herziening der wet van 10 Juni 1919 op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Koninklijk besluit van 19 Augustus 1921 tot samenordening van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Wet van 15 Mei 1922 houdende wijziging van artikel 17 der samengeordende wetten van 19 Augustus 1921 op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Wet van 6 Maart 1925 waarbij enkele wijzigingen gebracht worden in de wetten van 21 Juli 1844 en van 3 Juni 1920 op de pensioenen en een duurtetoeslag verleend wordt aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan hun rechthebbenden.

Wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Wet van 14 Januari 1927 tot wijziging van de wetten van 6 Maart 1925 en van 28 Juli 1926.

Daaruit volgt dat de stof bijzonder verward geworden is en dat een nieuwe samenordening van de nog geldende bepalingen wenselijk ware.

\+

\+ \+

Wet van 24 Juli 1927 tot wijziging van de samengeordende wetten van 19 Augustus 1921, op het herstel van schade veroorzaakt aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Wet van 7 November 1928 tot wijziging van de wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Wet van 7 November 1928 tot wijziging van artikel 13 der wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en van dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in de titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Wet van 23 April 1930 tot wijziging, voor wat de weduwen betreft, der wet van 28 Juli 1926 betreffende de aanpassing der jaarlijkse tegemoetkomingen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en dezer rechthebbenden, alsmede der pensioenen en tegemoetkomingen bedoeld bij titels II en III der samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

Koninklijk besluit van 30 Juni 1933 betreffende het cumuleren van een op grond der hoedanigheid van oorlogsweduwe verleend pensioen met een op grond der hoedanigheid van weduwe van burgerlijk slachtoffer van de oorlog verleend pensioen.

Koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade.

Wet van 30 Juli 1934 betreffende de leningen van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden.

Koninklijk besluit nr 103 van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen.

Wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de "oorlogsgeamputeerden" verleende vergoedingen.

Wet van 31 December 1936 houdende herziening van de samengeschakelde wetten op het aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers te verlenen herstel.

Wet van 10 Augustus 1948 tot wijziging van de wet van 26 Augustus 1947 op de vergoedingspensioenen.

Wet van 1 Juni 1949 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan de burgerlijke invaliden van beide oorlogen, alsmede aan de weduwen en wezen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

De Raad van State stelt duidelijkheidshalve voor, artikel 1 van het voorontwerp van wet, dat onderscheidenlijk de artikelen 2, 3, 5 en 12 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers wijzigt, te splitsen in vier afzonderlijke artikelen overeenstemmende met de vier paragrafen van artikel 1 van het voorontwerp.

\+

\+ \+

Ten einde aan de bedoeling van de Regering, zoals die door de gemachtigde van de Minister is toegelicht,te beantwoorden, wordt voorgesteld in artikel 1, § 2, van het voorontwerp (artikel 2 van de tekst door de Raad van State voorgesteld) de uitdrukking "zo de met het pensioen begunstigde het kind niet ten laste heeft ..." te vervangen door "indien de pensioengerechtigde niet de bewaring van het kind heeft ...".

Zo ook wordt in artikel 1, § 3, 1°, a, van het voorontwerp (artikel 3, § 1, 1°, a, van de tekst door de Raad van State voorgesteld) nader bepaald dat de jaarlijkse toelage van 7.000 frank aan de weduwe alleen dan wordt toegekend, wanneer zij vóór het overlijden van het slachtoffer niet van tafel en bed gescheiden was.

\+

\+ \+

In artikel 5 van het ontwerp, § 1, (artikel 7 van de tekst door de Raad van State voorgesteld) moeten de woorden "bij wijziging van de wet van 24 Juli 1927 en artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 Februari 1935" geschrapt worden, daar die wetsbepalingen niet meer gelden.

\+

\+ \+

In artikel 5 van het voorontwerp, § 1, derde en vierde lid (artikel 7, § 1, derde en vierde lid, van de tekst door de Raad van State voorgesteld), dient men in ieder van deze leden nader te bepalen dat de invaliditeitsgraad alleen dan verminderd of verhoogd wordt wanneer het geneeskundig onderzoek een verschil ten aanzien van de vroeger erkende totale invaliditeitsgraad aantoont.

\+

\+ \+

De artikelen 1, § 3, 3, 4, derde lid, en 7 van het voorontwerp hebben alle betrekking op de opheffing van verschillende wetsbepalingen; de Raad van State stelt voor, die opheffingsbepalingen in een enkel artikel samen te brengen.

\+

\+ \+

Tenslotte stelt de Raad van State verschillende vorm- en tekstwijzigingen voor, in overeenstemming met de tekst die voorgesteld is in het advies van 22 Maart 1951 over het ontwerp van wet betreffende de vergoedingspensioenen toe te kennen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en aan hun rechtverkrijgenden (Kamer van Volksvertegenwoordigers, zitting 1950-1951, document nr 411). Die wijzigingen behoeven geen commentaar en blijken voldoende uit de onderstaande tekst :

.../...

Ontwerp van wet strekkende tot de verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

BOUDEWIJN, Koninklijke Prins,
die de grondwettelijke macht van de
Koning uitoefent,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Wederopbouw en op het advies van Onze in raad vergaderde ministers,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Wederopbouw wordt er mede belast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1 (artikel 1, § 1, van het ontwerp).

Artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, zoals het is gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, wordt gewijzigd als volgt :

1° in het eerste lid worden de cijfers 2.880 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 15.552 en 19.440 vervangen;

2° het tweede lid wordt met de volgende bepaling aangevuld :
"Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt het percentage invaliditeit integraal toegekend voor het zwaarste gebrek, en worden de andere percentages berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit.";

.../...

3° het vierde lid wordt met de volgende woorden aangevuld :

"met dien verstande echter dat de cijfers 500 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 2.700 en 19.440 vervangen worden".

Artikel 2 - (artikel 1, § 2, van het ontwerp).

Artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 Juli 1927, wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel 3.-

Aan de getroffene wordt voor elk kind beneden de achttien jaar een jaarlijkse verhoging van uitkering toegekend.

Deze verhoging wordt vastgesteld naar verhouding van de invaliditeitsgraad met maximum basis van 1.620 frank per kind in geval van volledige onbekwaamheid. Zij neemt een einde wanneer het kind volle achttien jaar oud wordt.

De natuurlijke kinderen komen voor de toepassing van deze wet slechts in aanmerking indien zij erkend zijn of indien de naam van de moeder op de geboorteakte vermeld staat.

Indien de pensioengerechtigde niet de bewaring van het kind heeft, wordt de uitkering uitbetaald aan de persoon aan wie deze bewaring bij rechterlijke beslissing werd toevertrouwd.".

Artikel 3 (artikel 1, § 3, van het ontwerp).

Artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, wordt door de volgende bepaling vervangen :

.../...

"Artikel 5.-

§ 1. Indien het schadelijk feit de dood van de getroffene tot gevolg heeft gehad, wordt er toegekend :

1° a) een jaarlijkse uitkering verkregen door op het basisbedrag van 7.000 frank een door de Koning bepaalde coëfficiënt toe te passen : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had vóór de verwonding of vóór de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien zij voor het overlijden van de getroffene niet van tafel en bed was gescheiden.

Dit basisbedrag wordt verhoogd tot 10.000 frank indien het een weduwe betreft van een getroffene wiens overlijden het gevolg is van een vaderlandslievende daad in de zin van artikel 2 van deze wet.

Met de weduwe bedoeld in vorig lid wordt gelijkgesteld de weduwe van hem die als gijzelaar gefusilleerd werd of gedood werd tijdens het uitvoeren van represaillemaatregelen door de vijand naar aanleiding van oorlogshandelingen genomen ;

b) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had na de verwonding of na de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, indien het werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene de weduwe niet van tafel en bed was gescheiden;

.../...

c) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank:aan de weduwnaar van wie de getroffene de steun was, indien het huwelijk werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien voor het overlijden van de getroffene, de weduwnaar niet van tafel en bed was gescheiden;

d) in geval van een nieuw huwelijk en voor de duur er van worden de bedragen der bepaalde uitkeringen tot 1.500 frank verminderd;

2° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank :

a) aan elk wettig of natuurlijk kind beneden de achttien jaar;

b) aan elk kleinkind beneden de achttien jaar indien de getroffene hun steun was;

3° a) een jaarlijkse uitkering van 2.160 frank :
voor de vader indien hij de enige gerechtigde is;
voor de vader en de moeder elk afzonderlijk, wanneer zij uit de echt, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn;
voor de hertrouwde moeder of voor die welke vóór het overlijden van de getroffene niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk heeft aangegaan;

b) een jaarlijkse uitkering van 4.320 frank :
voor de vader en de moeder samen; bij het overlijden van de vader wordt de vergoeding van ambtswege aan de moeder overgedragen;
voor de niet hertrouwde moeder-weduwe of weduwe na een nieuw huwelijk;
voor de niet gehuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;
voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

c) deze uitkeringen worden slechts toegekend aan de ascendenten van wie de getroffene de steun was of natuurlijkerwijze moest worden;

.../...

4° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank aan de broeders en zusters beneden de zestien jaar, wanneer de getroffene hun steun was.

§ 2. De uitkeringen worden met een vierde of met de helft verminderd wanneer uit de toedracht der zaak blijkt dat vreemde factoren voor een vierde of voor de helft de werkelijke oorzaken van het overlijden hebben bepaald .

Naar die verhoudingen wordt het pensioen eveneens verminderd wanneer de getroffene onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit is overleden.".

Artikel 4 (artikel 1, § 4, van het ontwerp).

Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 Juli 1934, wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel 12.-

De uitkeringen, vergoedingen en verhogingen krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate en in de hiernavermelde omstandigheden :

a) tot een beloop van een vijfde in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot een beloop van twee derde, als afhouding voor onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling wanneer de onderhoudskosten ten

c) tot een beloop van een derde in de omstandigheden bepaald bij de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek;

d) tot een beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk der oorlogsinvaliden , overeenkomstig de wet van 9 Augustus 1920 aangaande leningen aan de oorlogsinvaliden.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de uitkeringen, vergoedingen en verhogingen te boven gaan.".

Artikel 5. (artikel 2 van het ontwerp).

De vergoedingen bepaald bij de artikelen 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de "oorlogsgeamputeerden " verleende vergoedingen worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 5, 4.

Artikel 6 (artikel 4 van het ontwerp).

In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig uitkeringen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen; evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigde uitkering samenvoegen met een pensioen verschuldigd krachtens de wet betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers 1940-1945 en hun rechthebbenden of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

.../...

Artikel 7 (artikel 5 van het ontwerp).

§ 1. De burgerlijke invaliden waarvan de schade het gevolg is van de vaderlandslievende daad in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, en wier invaliditeit minstens 40 t.h. bedraagt, mogen gedurende een nieuwe termijn van twee jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, aanvragen om herziening van hun invaliditeitsgraad wegens verergering indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst onderworpen worden aan een onderzoek betreffende al de thans vergoede verwondingen en gebrekkigheden.

Het percentage invaliditeit wordt niet verminderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t.h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende totale percentage invaliditeit. Indien het totale percentage invaliditeit geen 10 t.h. meer bereikt, wordt de uitkering afgeschaft.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van tenminste 20 t.h. blijkt met betrekking tot het totale voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t.h. te brengen.

.../...

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkosmtig de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit, goedgekeurd bij het besluit van de Regent van 12 Februari 1946 genomen ter uitvoering van artikel 32 van de op 11 Augustus 1923 samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

De schatting geschiedt afzonderlijk per aangetast lid, functie of physiologisch stelsel, waarbij eventueel van het percentage dat voor elk van deze is verkregen, wordt afgetrokken het percentage van de invaliditeit die het gevolg is van naverschijnselen te wijten aan factoren welke aan de oorlogshandeling door verzoeker aangevoerd vreemd zijn, er aan voorafgaan, haar begeleiden of er op zijn gevolgd.

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest dat de aard van de verergering, de verwikkeling of de naverschijnselen uiteenzet.

De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De bevoegde instantie kan echter, op advies van de gerechtelijk-geneeskundige dienst een latere datum vaststellen of een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

.../...

§ 2. De burgerlijke invaliden aangetast door tuberculose der ademhalingsorganen of door oogkwalen mogen, zonder voorwaarde inzake termijn, aanvragen om vaststelling van verergering van bedoelde kwalen indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst aan een onderzoek onderworpen worden betreffende deze kwalen alleen.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t.h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t.h. te brengen.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, betreffende de schatting van het percentage invaliditeit, de indiening der aanvraag om herziening en de datum waarop deze haar uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

§ 3. De personen die een uitkering wegens tijdelijke invaliditeit genoten en die ingevolge de toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 geen aanvraag om hernieuwing van deze vergoeding hebben kunnen indienen, zullen onderworpen worden aan een nieuw geneeskundig onderzoek, indien zij daartoe een aanvraag indienen binnen de termijn van een jaar te rekenen van de datum van de inwerkingtreding van deze wet.

.../...

De uitkering wordt slechts verleend, indien de blijvende werkonbekwaamheid, welke recht geeft op vergoeding, minstens 30 t.h. bereikt.

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig het bepaalde in § 1 van dit artikel.

Artikel 8 (artikel 6 van het ontwerp).

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel 7.-

Onverminderd de Frans-Belgische overeenkomst betreffende de burgerlijke oorlogsslachtoffers, getekend te Parijs op 7 November 1929 en bekrachtigd bij de wet van 7 Augustus 1931, moet de hoedanigheid van Belg aanwezig zijn :

a) in hoofde van de getroffene, op het ogenblik van de oorlogshandeling en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van de uitkering of, indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten is overleden, op het ogenblik van zijn overlijden;

b) bovendien, in hoofde van de rechtverkrijgende, op het ogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van het pensioen.".

.../...

Artikel 9 (artikel 8 van het ontwerp).

§ 1. De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf is veroordeeld, kan geen aanspraak maken op enige uitkering en is vervallen van het genot van de uitkering alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen :

a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer beloopt;

b) twee jaar lang, wanneer de straf van kortere duur is, indien de belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;

c) zolang de belanghebbende die veroordeeld is geworden in het buitenland verblijft.

§ 2. De toekenning en de uitbetaling van de uitkering worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

§ 3. De betaling der uitkeringen en der er aan verbonden verhogingen en vergoedingen wordt in beraad gehouden ingeval de gerechtigde de Belgische nationaliteit verliest en dit tot het herkrijgen dezer nationaliteit.

Artikel 10 (artikel 9 van het ontwerp).

De aan de burgerlijke oorlogsgetroffenen toegekende uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet medegeteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belastingen.

Artikel 11 (artikelen 1, § 3, 3, 4, derde lid, en 7 van het ontwerp).

Zijn opgeheven:

1° artikel 13, zesde lid, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, gewijzigd bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933;

2° hoofdstuk I van de wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, gewijzigd bij de wetten van 14 Januari 1927, 7 November 1928 en 23 April 1930;

3° het koninklijk besluit van 30 Juni 1933 betreffende het cumuleren van een op grond der hoedanigheid van oorlogsweduwe verleend pensioen met een op grond der hoedanigheid van weduwe van burgerlijk slachtoffer van de oorlog verleend pensioen;

4° artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade;

5° artikel 3 van het koninklijk besluit nr 103 van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen;

.../...

6° de wet van 1 September 1948 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan sommige weduwen van de oorlog 1914-1918.

Artikel 12 (artikel 10 van het ontwerp).

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het kwartaal volgend op de bekendmaking er van in het Belgisch Staatsblad.

Nochtans heeft artikel 5, § 1, 1°, a, derde lid, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, zoals het werd gewijzigd bij artikel 3 van deze wet, uitwerking met ingang van 1 Januari 1948.

Gegeven te ,

VANWEGE DE KONINKLIJKE PRINS :

De Minister van Wederopbouw,

L'avant-projet de loi a pour objet d'apporter certaines modifications à la législation sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918, en s'inspirant des dispositions de la loi du 10 août 1948 qui ont réalisé certains ajustements en matière de pensions aux victimes militaires de la guerre 1914-1918.

Depuis la coordination des dispositions de la loi du 25 juillet 1921 sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre avec celles de la loi du 10 juin 1919, réalisée par l'arrêté royal du 19 août 1921, de nombreuses lois ont complété ou modifié directement ou indirectement cette législation (1).

---

(1) Liste des textes législatifs concernant les victimes civiles de la guerre 1914-1918.

Loi du 16 octobre 1919 prorogeant le délai prévu à l'article 73 de la loi du 10 mai 1919 sur la réparation des dommages aux biens, et à l'article 8 de la loi du 10 juin 1919 sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 9 août 1920 relative à des opérations de prêts à faire aux invalides de guerre.

Loi du 25 juillet 1921 portant revision de la loi du 10 juin 1919 sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Arrêté royal du 19 août 1921 coordonnant la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 15 mai 1922 modifiant l'article 17 des lois coordonnées du 19 août 1921 sur la réparation à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 6 mars 1925 apportant quelques modifications aux lois des 21 juillet 1844 et 3 juin 1920 sur les pensions et accordant une indemnité de vie chère aux victimes civiles de la guerre et à leurs ayants droit.

Loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Loi du 14 janvier 1927 modifiant les lois du 6 mars 1925 et du 28 juillet 1926.

.../...

Il s'ensuit que la matière est devenue particulièrement confuse et qu'une nouvelle coordination des dispositions légales encore en vigueur serait souhaitable.

\+

\+ \+

Loi du 24 juillet 1927 apportant certaines modifications aux lois coordonnées du 19 août 1921 sur la réparation des dommages causés aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 7 novembre 1928 apportant des modifications à la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Loi du 7 novembre 1928 modifiant l'article 13 de la loi du 28 juillet 1926 relatif au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Loi du 23 avril 1930 modifiant, en ce qui concerne les veuves, la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Arrêté royal du 30 juin 1933 relatif au cumul d'une pension de veuve au titre militaire et d'une pension de veuve de victime civile de la guerre.

Arrêté royal du 14 août 1933 modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre.

Loi du 30 juillet 1934 relative aux opérations de prêts de l'Oeuvre nationale des invalides de la guerre.

Arrêté royal n°103 du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes.

Loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux "amputés" de la guerre.

Loi du 31 décembre 1936 portant revision des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Loi du 10 août 1948 modifiant la loi du 26 août 1947 sur les pensions de réparation.

Loi du 1er juin 1949 accordant une indemnité d'attente sur pension aux invalides civils des deux guerres ainsi qu'aux veuves et orphelins des victimes civiles de la guerre 1940-1945.

Par souci de clarté, le Conseil d'Etat propose de scinder l'article 1er de l'avant-projet de loi, qui modifie respectivement les articles 2, 3, 5 et 12 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, en quatre articles distincts correspondant aux quatre paragraphes de l'article 1er de l'avant-projet.

\+

\+ +

A l'article 1er, § 2, de l'avant-projet (article 2 du texte proposé par le Conseil d'Etat), il est proposé, pour répondre aux intentions du Gouvernement exposées par le délégué du Ministre, de substituer l'expression "si le bénéficiaire de la pension n'a pas la garde de l'enfant ..." à l'expression "si le bénéficiaire de la pension n'a pas la charge de l'enfant ...".

De même, à l'article 1er, § 3, 1°, a, de l'avant-projet (article 3, § 1er, 1°, a, du texte proposé par le Conseil d'Etat), il est précisé que l'allocation annuelle de 7.000 francs n'est accordée à la veuve que si, avant le décès de la victime, elle n'était pas séparée de corps.

\+

\+ +

A l'article 5 du projet, § 1er (article 7 du texte proposé par le Conseil d'Etat), les mots "par modification à la loi du 24 juillet 1927 et à l'article 8 de l'arrêté royal du 22 février 1935" doivent être omis, ces dispositions légales n'étant plus en vigueur.

\+

\+ +

A l'article 5 de l'avant-projet, § 1er, alinéas 3 et 4 (article 7, § 1er, alinéas 3 et 4, du texte proposé par le Conseil d'Etat), il convient de préciser

dans chacun de ces alinéas que le taux d'invalidité n'est diminué ou augmenté que si l'examen médical révèle une différence par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu.

\+

\+ +

Les articles 1er, § 3, 3, 4, alinéa 3, et 7 de l'avant-projet concernent tous l'abrogation de diverses dispositions légales; le Conseil d'Etat propose de réunir ces textes abrogatoires dans un seul article.

\+

\+ +

Enfin, le Conseil d'Etat propose diverses modifications de forme et de rédaction qui s'inspirent du texte proposé dans son avis du 22 mars 1951 sur le projet de loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit (Chambre des Représentants, session 1950-1951, document n° 411). Ces modifications ne requièrent aucun commentaire et ressortent suffisamment du texte reproduit ci-après.

Projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

BAUDOUIN, Prince Royal, exerçant les pouvoirs constitutionnels du Roi,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Reconstruction et de l'avis de Nos ministres qui en ont délibéré en conseil,

.../...

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre de la Reconstruction est chargé de présenter en Notre nom aux chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er (article 1er, § 1er, du projet).

L'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, tel qu'il a été modifié par l'arrêté royal du 14 août 1933, est modifié comme suit :

1° à l'alinéa 1er, les chiffres 2.880 et 3.600 sont respectivement remplacés par les chiffres 15.552 et 19.440;

2° l'alinéa 2 est complété par la disposition suivante :

"Dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante.";

3° l'alinéa 4 est complété par les mots suivants :

"les chiffres 500 et 3.600 étant toutefois respectivement remplacés par les chiffres 2.700 et 19.440".

Article 2 (article 1er, § 2, du projet).

L'article 3 de la même loi, modifié par l'article 7 de la loi du 24 juillet 1927, est remplacé par la disposition suivante :

" Article 3.

Il est accordé à la victime une majoration d'allocation annuelle par enfant âgé de moins de dix-huit ans.

Cette majoration est fixée à raison du degré d'invalidité sur la base d'un maximum de 1.620 francs par

.../.

enfant en cas d'incapacité totale. Elle prend fin lorsque l'enfant accomplit sa dix-huitième année.

Les enfants naturels ne sont pris en considération pour l'application de la présente loi que s'ils ont été reconnus ou si le nom de la mère est mentionné dans l'acte de naissance.

Si le bénéficiaire de la pension n'a pas la garde de l'enfant, l'allocation est payée à la personne à qui celle-ci a été confiée par décision judiciaire.".

Article 3 (article 1er, § 3, du projet).

L'article 5 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 14 août 1933, est remplacé par la disposition suivante :

" Article 5.

§ 1er. Lorsque ce fait dommageable a entraîné la mort de la victime, il est accordé :

1° a) une allocation annuelle obtenue en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la base de 7.000 francs : à la veuve, si le mariage est antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre et si, avant le décès de la victime, elle n'était pas séparée de corps.

Cette base est portée à 10.000 francs lorsqu'il s'agit de la veuve d'une victime dont le décès est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la présente loi.

Est assimilée à la veuve visée à l'alinéa précédent, la veuve d'une personne fusillée en qualité d'otage ou tuée au cours de représailles exercées par l'ennemi à l'occasion d'actions de guerre;

.../...

b) une allocation annuelle de 8.100 francs : à la veuve, si le mariage est postérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre, s'il a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, la veuve n'était pas séparée de corps;

c) une allocation annuelle de 8.100 francs : au veuf, quand la victime était son soutien, si le mariage a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, le veuf n'était pas séparé de corps;

d) en cas de remariage et pour la durée de celui-ci, les montants des allocations prévues ci-dessus sont réduits à 1.500 francs;

2° une allocation annuelle de 1.620 francs :

a) à chaque enfant légitime ou naturel âgé de moins de dix-huit ans révolus;

b) à chaque petit-enfant âgé de moins de dix-huit ans révolus, quand la victime était leur soutien;

3° a) une allocation annuelle de 2.160 francs :
pour le père, s'il est unique bénéficiaire;
pour le père et la mère, chacun séparément lorsqu'ils sont divorcés ou séparés judiciairement ou de fait;
pour la mère remariée ou pour celle qui, n'étant pas mariée avant le décès de la victime, a contracté mariage dans la suite;

b) une allocation annuelle de 4.320 francs :

.../...

pour le père et la mère conjointement; en cas de décès du père, l'allocation est reversée d'office à la mère;
pour la mère veuve non remariée ou veuve après un remariage;
pour la mère non mariée, si elle est unique bénéficiaire;
pour la mère seule en cas de désistement du père;

c) ces allocations ne sont accordées qu'aux ascendants dont la victime était ou devait naturellement devenir le soutien;

4° une allocation annuelle de 1.620 francs aux frères et soeurs n'ayant pas atteint l'âge de seize ans révolus, quand la victime était leur soutien.

§ 2. Les allocations seront réduites d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que des facteurs étrangers sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès.

La pension sera également réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable.".

Article 4 (article 1er, § 4, du projet).

L'article 12 de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 1934, est remplacé par la disposition suivante :

" Article 12.

Les allocations, indemnités et majorations accordées en vertu de la présente loi sont personnelles et viagères. Elles sont incessibles.

.../...

Elles ne peuvent être saisies et faire l'objet de retenues que selon les quotités et circonstances ci-après :

a) à concurrence d'un cinquième, en cas de débet envers l'Etat;

b) à concurrence des deux tiers, à titre de prélèvements pour frais d'entretien des personnes placées dans un hospice ou un hôpital, dans un asile ou dans une colonie d'aliénés, dans une maison de refuge ou un dépôt de mendicité, dans un établissement de défense sociale ou dans tout autre établissement de bienfaisance, lorsque les frais d'entretien sont à charge des pouvoirs publics;

c) à concurrence d'un tiers dans les circonstances prévues par les articles 203, 205 et 214 du Code civil;

d) à concurrence d'un tiers afin d'assurer l'exécution des contrats conclus avec l'Oeuvre nationale des invalides de la guerre, conformément à la loi du 9 août 1920 relative aux opérations de prêts à faire aux invalides de la guerre.

En cas de concours entre plusieurs des retenues autorisées au présent article, il y a lieu à réduction proportionnelle respectant les maxima et les quotités qui y sont fixés.

En aucun cas, l'ensemble des retenues ne pourra dépasser les deux tiers des allocations, indemnités et majorations.".

Article 5 (article 2 du projet).

Les indemnités prévues aux articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux "amputés" de la guerre, sont affectées du multiplicateur 5,4.

Article 6 (article 4 du projet).

En aucun cas, le conjoint survivant ne peut, à ce titre, cumuler des allocations dues en vertu de la présente loi, ni cumuler une allocation due en vertu de la présente loi et une pension due à raison de la loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit, ou des lois coordonnées sur les pensions militaires ou des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Si le conjoint survivant le demande, il peut bénéficier de la situation la plus favorable.

Article 7 (article 5 du projet).

§ 1er. Les invalides civils dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, et dont l'invalidité atteint 40 p.c. au moins, pourront, pendant une nouvelle période de deux ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, introduire des demandes en aggravation d'invalidité.

L'invalide sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant sur toutes les blessures et infirmités actuellement indemnisées.

Le taux d'invalidité n'est diminué que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p.c. par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu. Si le taux total d'invalidité n'atteint plus 10 p.c., l'allocation est supprimée.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 20 p.c. par rapport aux taux total d'invalidité antérieurement

reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p.c.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément au barème officiel belge des invalidités, approuvé par l'arrêté du Régent du 12 février 1946 pris en exécution de l'article 32 des lois sur les pensions militaires coordonnées le 11 août 1923.

L'évaluation se fait séparément par membre, fonction ou système physiologique atteint, en déduisant éventuellement du taux obtenu pour chacun de ceux-ci le taux de l'invalidité résultant de séquelles dues à des facteurs étrangers, antérieurs, concomitants ou postérieurs au fait de guerre que le requérant fait valoir.

Les demandes en revision doivent être introduites par lettre recommandée à la poste adressée au ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, à laquelle est joint, à peine de nullité, un certificat médical circonstancié exposant la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

La demande en revision sort ses effets le premier jour du mois au cours duquel elle a été introduite. Toutefois, l'instance compétente peut, sur avis de l'office médico-légal, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou dégressive d'invalidité.

§ 2. Les invalides civils atteints de tuberculose des voies respiratoires ou d'affections oculaires pourront introduire, sans condition de délai, des demandes en aggravation desdites affections.

L'invalide sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant uniquement sur ces affections.

.../...

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p.c. par rapport au taux d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p.c.

Les dispositions du § 1er du présent article, relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité, l'introduction de la demande en revision et la date où celle-ci sort ses effets, sont applicables au présent paragraphe.

§ 3. Les personnes qui bénéficiaient d'une allocation pour invalidité temporaire et qui n'ont pu introduire une demande de renouvellement de cette allotion, du fait de l'application de l'article 3 de l'arrêté royal du 14 août 1933, seront soumises à un nouvel examen médical si elles en font la demande dans un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

L'allocation n'est accordée que si l'incapacité permanente de travail, donnant lieu à indemnisation, atteint au moins 30 p.c.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément aux dispositions prévues au § 1er du présent article.

Article 8 (article 6 du projet).

L'article 7 de l'arrêté royal du 14 août 1933, modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre, est remplacé par la disposition suivante :

"Article 7.

Sans préjudice à l'accord entre la Belgique et la France concernant les victimes civiles de la guerre

signé à Paris le 7 novembre 1929 et approuvé par la loi du 7 août 1931, la qualité de belge doit exister :

a) dans le chef de la victime, au moment du fait de guerre et au moment de la décision d'octroi de l'allocation, ou à celui du décès, si elle est décédée avant reconnaissance de ses droits;

b) en outre, dans le chef des ayants droit, au moment du décès de leur auteur et au moment de la décision d'octroi de la pension.".

Article 9 (article 8 du projet).

§ 1er. L'intéressé condamné à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit ne peut prétendre à allocation et est déchu de la jouissance de celle-ci, ainsi que des indemnités et majorations y afférentes :

a) pendant une durée égale à celle de la peine lorsque celle-ci est de deux ans ou plus;

b) pendant deux ans lorsque la peine est inférieure à ce temps, si l'intéressé se trouvait en état de récidive légale;

c) pendant le temps où l'intéressé ayant encouru la condamnation réside à l'étranger.

§ 2. L'octroi et le paiement de l'allocation sont tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délits, l'intéressé réside en pays étranger.

§ 3. Le paiement des allocations, des majorations et indemnités y afférentes, est tenu en suspens lorsque le bénéficiaire perd la nationalité belge et jusqu'au recouvrement de cette nationalité.

.../...

Article 10 (article 9 du projet).

Les allocations et indemnités d'invalité accordées aux victimes civiles de la guerre sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, § 4, 2°, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

Article 11 (articles 1er, § 3, 3, 4, alinéa 3, et 7 du projet).

Sont abrogés :

1° l'article 13, alinéa 6, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre coordonnées par l'arrêté royal du 19 août 1921, modifié par l'article 5 de l'arrêté royal du 14 août 1933;

2° le chapitre 1er de la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires, modifiée par les lois des 14 janvier 1927, 7 novembre 1928 et 23 avril 1930;

3° l'arrêté royal du 30 juin 1933 relatif au cumul d'une pension de veuve au titre militaire et d'une pension de veuve de victime civile de la guerre;

4° l'article 8 de l'arrêté royal du 14 août 1933 modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre;

.../...

5° l'article 3 de l'arrêté royal n°103 du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes;

6° la loi du 1er septembre 1948 accordant une indemnité d'attente sur pension à certaines veuves de la guerre 1914-1918.

Article 12 (article 10 du projet).

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre qui suit sa publication au Moniteur belge.

Toutefois, l'article 5, § 1er, 1°, a, alinéa 3, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, tel qu'il est modifié par l'article 3 de la présente loi, sort ses effets le 1er janvier 1948.

Donné à , le

PAR LE PRINCE ROYAL :

Le Ministre de la Reconstruction,

De kamer was samengesteld uit — La chambre était composée de

de Heren : Messieurs :	F. LEPAGE,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter président
	D. DECLEIRE, J. COYETTE,	raadsheren van State conseillers d'Etat	
	J. VAUTHIER, A. BERNARD,	bijzitters van de afdeling wetgeving assesseurs de la section de législation	
	R. VANHAECKE,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. LEPAGE.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) R. VANHAECKE.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H. Mi- expédition délivrée à M. le Minis-

nister van Wederopbouw.
tre de la Reconstruction.

De 1951.

De w.n. Griffier van de Raad van State,

Le 1951.

Le Greffier du Conseil d'Etat f.f. ,

J. CYPRES,
Adjunct-griffier.
Greffier adjoint.